

5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja błędnie zastosowała art. 101 TFUE/art. 53 porozumienia EOG do koordynacji w zakresie dopłat za usługi lotniczego przewozu towarów do/z niektórych państw z powodu znajdujących zastosowanie systemów prawnych i uregulowań oraz ich praktycznych skutków, oraz że zastosowane w tym przypadku obniżenie grzywny było arbitralne i nieodpowiednie. Strona skarżąca podnosi jednocześnie, że w każdym wypadku rozumowanie Komisji w odniesieniu do niektórych państw, których sprawa dotyczy jest w sposób oczywisty błędne.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym Komisja doszła od błędnego wniosku o udziale strony skarżącej w naruszeniu dotyczącym (nie)uiszczenia prowizji od dopłat.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym Komisja błędnie ustaliła „wartość sprzedaży” w celu określenia w decyzji kwoty grzywny. Zdaniem strony skarżącej, Komisja powinna była uznać, że znaczenie mają wyłącznie przychody pochodzące z dopłat, wyłączając tym samym obrót związany z usługami w zakresie połączeń przychodzących do UE/EOG.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym Komisja błędnie stwierdziła, że strona skarżąca była dziewiątym podmiotem składającym wniosek o złagodzenie sankcji, w związku z czym ma prawo wyłącznie do 10 % obniżenia grzywny, mimo że w istocie strona skarżąca jako pierwsza złożyła wniosek o złagodzenie sankcji po podmiocie wnioskującym o zwolnienie z grzywny oraz że dostarczyła istotnych informacji.
9. Zarzut dziewiąty, zgodnie z którym Komisja błędnie ustaliła datę rozpoczęcia naruszenia przez stronę skarżącą. Zdaniem strony skarżącej, prawidłową datą początkową był październik 2001 r. a dowody przedstawione w celu wykazania prawdziwości innej daty wcześniejszej nie spełniają przewidzianych prawem wymogów.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2017 r. – Deutsche Lufthansa i in./Komisja

(Sprawa T-342/17)

(2017/C 239/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG (Kolonia, Niemcy), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy), Swiss International Air Lines AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat S. Völcker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy transport towarowy);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca formułuje pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest obarczona wadliwym uzasadnieniem, gdyż nie określa w sposób jednoznaczny zakresu geograficznego naruszenia, ani w jej rozstrzygnięciu, ani w uzasadnieniu.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 11 umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, opierając się na kontaktach pomiędzy konkurentami, które miały miejsce w Szwajcarii i dotyczyły przede wszystkim lotniczego przewozu towarów pomiędzy Szwajcarią a państwami trzecimi.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza zasadę niedziałania prawa wstecz, ponieważ opiera się na kontaktach dotyczących połączeń poza EOG, które miały miejsce przed wejściem w życie rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾.

4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego kwalifikując – bez właściwej analizy – kontakty, które miały miejsce poza EOG, kontakty dotyczące sojuszu WOW (sojuszu pomiędzy Japan Airlines Cargo, Lufthansa Cargo, SAS Cargo i Singapore Airlines Cargo) oraz kontakty dotyczące prowizji od dopłat, jako części tego samego jednolitego i ciągłego naruszenia, łącznie z kontaktami pomiędzy konkurentami, które miały miejsce na poziomie siedzib.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w zakresie w jakim decyzja ta opiera się na przeświadczeniu, że kontakty pomiędzy konkurentkami, które miały miejsce poza EOG stanowią naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG. W opinii strony skarżącej porozumienia lub uzgodnione praktyki dotyczące przychodzących przesyłek towarowych nie ograniczają konkurencji w obrębie EOG, ani też nie mają wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi. Co więcej, jak twierdzi strona skarżąca, zawarta w zaskarżonej decyzji analiza zmierzająca do ustalenia czy interwencja rządowa mająca miejsce w wielu państwach, których sprawa dotyczy wyklucza stosowanie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, opiera się na błędnym kryterium prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2017 r. – Cathay Pacific Airways/Komisja

(Sprawa T-343/17)

(2017/C 239/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cathay Pacific Airways Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: R. Kreisberger, Barrister i N. Grubeck, Barrister, M. Rees, Solicitor i adwokat E. Estellon)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy transport towarowy) w zakresie w jakim dotyczy strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim nakłada na stronę skarżącą grzywnę w kwocie 57 120 000 EUR lub tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca formułuje siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych, a także nie spełniła wymogów dowodowych czyniąc stroną skarżącą w art. 1 ust. 1 i 4 rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji jej adresatem oraz stwierdzając, że uczestniczyła ona w jednolitym i ciągłym naruszeniu
  - Strona skarżąca podnosi, że brak jest podstawy prawnej do obciążenia jej odpowiedzialnością za naruszenia wewnątrz europejskie.
  - Strona skarżąca podnosi w dalszej kolejności, że brak jest stosowanej podstawy faktycznej do obciążenia jej odpowiedzialnością za naruszenia wewnątrz europejskie.
  - Strona skarżąca twierdzi również, że powołanie się przez Komisję na nowe argumenty stanowi naruszenie jej prawa do obrony.